

Kl. 22.30

Som nogle har været inde på, vil instituttet også kunne gå ind og kræve data fra kommuner og regioner, også selv om dataene slet ikke findes på det tidspunkt i forvaltningen, men man vil ikke kompensere kommunerne for de udgifter, de har til at indsamle dataene. Ministeren skal altså kunne sige eller via sine smagsdommere og instituttet kunne sige, at her skal man bruge en masse arbejdstid på at kunne gå ud og finde nogle data. Hvor skal de penge så tages fra i den kommunale forvaltning? Hvad er det så, det går ud over?

Hvad er der så i forhold til staten? Det var vi lidt inde på før, og det må vi jo så arbejde videre med under udvalgsarbejdet. Staten kommer jo til at skulle opstille en lang række rammebetingelser af endnu større omfang end i dag. I hvilket omfang vil instituttet kunne gå ind og undersøge statens rammebetingelser og for alvor måske kritisere dem? Er det i det tilfælde, at ministeren vil bruge sin bemyndigelse til at nedlægge instituttet så hurtigt, som det nu er nødvendigt, som der står som begrundelse for, at det ikke skal via Folketinget? Eller hvad er det egentlig, man forestiller sig?

Vi er bange for, at vi får et smagsdommerinstitut, der kan bruges af en minister til at ensrette kommunerne. Det er vi nervøse for. Uanset hvem der sidder i ministerstolen, kan det bruges til ensretning og topstyring, og det mener vi er undergravende for det lokale demokrati, som vi tror er nødvendigt, hvis vi skal have en langt bedre udvikling af samfundet.

Vi er meget nervøse for det her institut og for den ensretning, der er lagt op til. Og så er vi spændte på, hvem der bliver den nye Lomborg på det her institut.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo mageløst at sidde og lytte til, hvordan kåberne nu vendes. Altså, alle de partier, der nu systematisk har brugt hele dagen på at sige, at de ikke vil være med til at flytte opgaver ud til kommunerne, de vil stå vagt om, at opgaverne ikke kan flyttes ud, de har ikke tillid til, at kommunerne kan løse flere opgaver, iklæder sig nu tillidskappen og siger, at det vil være et indgreb i det kommunale selvstyre, hvis man i øvrigt

bare udviser små anstrengelser for at få et indseende i, hvordan kommunerne løser opgaverne. Jeg må sige: Jeg forstår det ikke.

Vi har den holdning i regeringen og i aftalekredsen, at med et større ansvar til kommunerne må også følge en større forpligtelse til at give indblik i, man kunne også sige stå til regnskab for den måde, de løser deres opgaver på. Det er såre naturligt.

Hvis vi som et alternativ til, at staten løser opgaver eller opgaverne løses langt væk fra borgerne, vælger – og det er den danske model – at opgaverne løses ude kommunalt via de decentrale kommunekasser, er det en naturlig, logisk følge, at vi også i fællesskab har et ansvar for at have indseende med, hvordan opgaverne løses. Det har ikke noget at gøre med at blande sig i den kommunale opgaveløsning, det har ikke noget at gøre med at forelade ideen om, at der er en metodefrihed, men det har noget at gøre med at udvikle en offentlig sektor, hvor der er gennemsigtighed, og hvor der er indseende.

Jeg må sige, at jeg forstår slet ikke alle de bekymringer, fru Karen Klint havde, om man nu kunne finde på at reagere, hvis man fik en viden om, at noget ikke foregik hensigtsmæssigt. Jeg forstår det ikke, for det skulle så logisk føre til, at det er bedre at leve i uvidenhed, at det er bedre at leve med en undertrykt viden om, at opgaverne kunne løses bedre, frem for at få den her ubejlelige viden frem om, at de faktisk kan gøre det anderledes og bedre i en kommune frem for en anden.

Det er ikke vores indfaldsvinkel. Vores indfaldsvinkel er den, at hvis vi skal udvikle velfærdssamfundet på en måde, hvor vi honorerer borgernes berettigede forventninger om god offentlig service på de centrale områder og skal kombinere det med et hensyn til, at skatterne holdes i ro og gerne over tid sænkes, så kræver det altså, at vi får et øget fokus på ressourceanvendelse, hvordan vi bruger ressourcerne og får de gode ideer til at blomstre og vandre. Det er jo alt det, instituttet her skal understøtte. Derfor må jeg sige, at jeg er lidt overrasket over den bekymring, som der gives udtryk for fra visse sider.

Jeg kan selvfølgelig også overraskes over, at man, for så vidt angår det institut, som man så nødtigt vil oprette, nu bekymrer sig over, at det skulle være let at lukke det igen, men det vil jeg da meget gerne være med til at diskutere. For mig er det vigtigt at få instituttet op at stå, og jeg har ikke nogen øjeblikkelige planer om at ned-